

- elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan erimielisyyden ratkaisemiseksi tekemän sopimuksen ehtoa, jolla kyseinen kuluttaja luopuu esittämästä kansallisessa tuomioistuimessa vaatimuksia, jotka hän olisi voinut esittää, jos tällaista ehtoa ei olisi ollut, voidaan pitää kohtuuttomana muun muassa, jos mainitulla kuluttajalla ei ollut merkityksellisiä tietoja, joiden perusteella hän olisi voinut ymmärtää kyseisestä ehdosta hänelle aiheutuvat oikeudelliset seuraukset
- ehto, jolla sama kuluttaja luopuu tulevien erimielisyyksien osalta oikeussuojakeinoista, jotka perustuvat hänelle direktiivin 93/13 perusteella kuuluviin oikeuksiin, ei sido kuluttajaa.

(¹) EUVL C 381, 22.10.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 9.7.2020 – Valittajana Tšekin tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-575/18 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Euroopan unionin omat varat – Jäsenvaltioiden taloudellinen vastuu – Omien varojen käytettäviksi asettamisesta vapauttamista koskeva hakemus – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Euroopan komission kirje – Kannekelpoisen toimen käsite – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Tehokas oikeussuoja – Kanne, joka perustuu unionin saamaan perusteettomaan etuun)

(2020/C 287/03)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Valittaja: Tšekin tasavalta (asiamiehet: O. Serdula, J. Vlácil ja M. Smolek)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi M. Owsiany-Hornung ja Z. Malůšková, sitten Z. Malůšková ja J.-P. Keppenne)

Väliintulija, joka tukee valittajan vaatimuksia: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort, M. H. S. Gijzen ja J. Langer)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 408, 12.11.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 9.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour d'appel de Paris – Ranska) – Santen SAS v. Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Asia C-673/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Ihmisille tarkoitetut lääkkeet – Lääkkeiden lisäsuojatodistus – Asetus (EY) N:o 469/2009 – 3 artiklan d alakohta – Todistuksen myöntämisedellytykset – Ensimmäisen luvan saattaa tuote lääkkeenä markkinoille saaminen – Tunnetun vaikuttavan aineen uuden terapeuttisen käyttösovelluksen markkinoille saattamista koskeva lupa)

(2020/C 287/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Paris

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Santen SAS

Vastapuoli: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Tuomiolauselma

Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan d alakohtaa on tulkittava siten, että markkinoille saattamista koskevaa lupaa ei voida pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna ensimmäisenä markkinoille saattamista koskevana lupana, kun se koskee vaikuttavan aineen tai vaikuttavien aineiden yhdistelmän, jolle on jo myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa toiseen terapeuttiseen käyttösovellukseen, uutta terapeuttista käyttösovellusta.

(¹) EUVL C 25, 21.1.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 9.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Specializat Mureș – Romania) – SC Raiffeisen Bank SA v. JB (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA v. KC (C-699/18)

(Asia C-698/18 ja C-699/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 93/13/ETY – Henkilökohtaista luottoa koskeva luottosopimus – Kokonaan täytetty sopimus – Sopimusehtojen kohtuuttomuuden toteaminen – Kohtuuttoman ehdon perusteella aiheettomasti maksettujen määrien palauttamista koskeva kanne – Menettelysäännöt tuomioistuimessa – Yleisten säännösten mukainen kanne, jota ei koske vanhentumisaika – Yksittäinen varallisuusoikeuksia koskeva, yleisten säännösten mukainen kanne, jota koskee vanhentumisaika – Vanhentumisajan alkamisajankohta – Objektiivinen ajankohta, josta lähtien kuluttaja on tietoinen kohtuuttoman sopimusehdon olemassaolosta)

(2020/C 287/05)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Specializat Mureș

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18) ja BRD Groupe Société Générale SA (C-699/18)

Vastaajat: JB (C-698/18) ja KC (C-699/18)

Tuomiolauselma

1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 2 artiklan b alakohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään, ettei kannetta, jossa vaaditaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisältyvän kohtuuttoman ehdon pätemättömyyden toteamista, koske vanhentumisaika, mutta jossa asetetaan vanhentumisaika kanteelle, jolla vedotaan niihin tällaisen toteamuksen vaikutuksiin, jotka koskevat maksettujen määrien palauttamista, kunhan vanhentumisaika ei ole epäedullisempi kuin samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia vaatimuksia koskeva vanhentumisaika (vastaavuusperiaate) ja kunhan se ei tee unionin oikeusjärjestyksessä, tarkemmin sanottuna direktiivissä 93/13, taattujen oikeuksien käyttämisestä käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate).